

ÂN - TÌNH TÂM - SỰ CHI - THƠ

BÀI THỨ I

CON ĐÓNG MỒI LÊN ĐÓNG LỬA
NƯỚC THƯƠNG QUÊ CHƠI GÓI SÔNG

Đứt đoạn ruột vì thương con họ, anh em, bạn bè
Vì cơ bản nên trời cao đi, Mây ngàn ngàn ngàn
Con phên-lạt chôn nưóc, con phên-lạt
Con mưa mát mát, con phên-lạt
Tuồng con trẻ, con trẻ, con trẻ
Nơi quê người, con trẻ, con trẻ
Chưa đau đau, con trẻ, con trẻ
Trên đường, con trẻ, con trẻ
Đủ e sợ, con trẻ, con trẻ
Nếu gặp, con trẻ, con trẻ
Trương mắt, con trẻ, con trẻ
Tê-dờ-trung, con trẻ, con trẻ
Tâm trí, con trẻ, con trẻ
Cheng-c, con trẻ, con trẻ
Cho vậy, con trẻ, con trẻ
Gặp như, con trẻ, con trẻ
Việc ăn, con trẻ, con trẻ
Nghề làm, con trẻ, con trẻ
Lời cho, con trẻ, con trẻ
Thời ít, con trẻ, con trẻ

BÀI THỨ II

ĐÓNG RUỘT QUÊ NGƯỜI THƯƠNG LỬA MỒI
ĐẶC LÒNG THƠ NHAN GÓI SÔNG ĐƯƠNG

Mọi khách địa quê người buồn-bã, Nước sông-duông lữ-chữ dòng châu.
Đầy chân-thành bay lỗ đôi câu, Chúc Phụ-Mẫu nhân-an phước-thọ.
Là sanh-dưỡng hằng ghi dạ nợ, Nghĩa cư-mang mãi dễ lòng nấy.
Mong ngày kia bước dặm thang-mây, Hầu háo đáp thăm.ân trời biển.
Trách Tạo-hóa không túng thiện-nguyên, Xui nên con lằm cảnh bẽ-bàng.

Việc công-danh cứ mãi dờ-dang, Đường mưa lọi lấm lỉn trở-ngoi.
Trời sáng tối dỗi thay nhấp-cháy, Đất trần-huôn mỗi phút mỗi xoay.
Tuổi dâu xanh mãi chắt lên hoai, Dối phước bạc chơi-vơi chìm nổi.
Thương Phu-thần tuổi già cầu-cối, Nhờ Mẫu-tê tởn đợm màu sương.
Lòng hiếu-nhi tao-nái sâu-thương, Đa con hảo toi-hời lo-lắng.
Trời xoay-chuyển không thường mưa nắng, Biết song-đường tuổi hạt an chẳng
Đều cao-trường rạo-rực hần-khoăn, Tường hiếu-đạo đối giòng châu đở.
Nhờ Mạnh-Tông khốc mắng càng hổ, Nghĩ theo Nai nện sữa, càng phiền.
Trời nư nào phụ-rẫy nhau-b'đều, E Từ-Lộ gặp châu quả muốn.
Nhiều khi muốn trở về đồng ruộng, Bên song-đường thần-linh mộ.khang.
Nương nghĩ rằng người ở thế-gian, Đều cần phải lập thân hành đạo.
An dương-dục hiển trời dốc báo, Nghĩa sanh-thành sơn-hải toàn dèo.
Đang nặng-nề con đặt lên trên, Mong báo hồ đáp đền cho ven
Tảo sức nhũ còn lam nên Kén, Rút tơ lòng trả nghĩa-an Dâu.
Hưởng chỉ người ăn học lễ dẫu, Chẳng biết đến hai đưng hiếu-nghĩa.
Mỗi một huộc tha hương khách địa, Mỗi niềm đau tâm nào ngậm ngùi.
Chấn động người mà dạ chẳng vui, Nơi thị tứ ma long không thích.
Con vãn-vũ mây sần đen-nghịch, Lòng nào-nề nghĩ chuyện xa-từa.
Lời song-đường dạy bảo sớm trưa, Tôn vẫn mau ghi xướng chạm đá.
Đủ nghĩa cảnh cũng gan sai-đưa, Lấm lọng thanh quyết vẹn một bề.
Bức, lý-hương con hưởng số-nữ, Đe ông Lữ-thu có-đơn huôn tẻ.
Nơi khách địa ngư-ngư tương tác, Con qu người ao-nào như chu.
Xin song-đường có quyết phân-phối, Dạy Từ-tri, ma-tha thêm khố.
Con khản nguyện Phái-Thiên phò tá, Con đương-nghuyện sức khỏe nhan-an
Một ngay kia trợ lực gia đình, Con đương-tự thân tâm lực bên.
Ở lư khản-nguyện, kính cầu hai vị.

BÀI THƠ 3

THƯƠNG KIẾU-NỮ SỰ LÒNG KINH TỬ,
NÓT PHẬN MINH TỬ LỢI VẠN THỌ.

Khép nép vài lời giải tỏ, Ngại-ngùng ít chữ bày phía.
Trách Ông-Tơ Bà-Nguyệt bất-nhân, Xé chỉ chốn nê-vân cao-hạ.
Thương người ngọc tâm-linh khổ tử, Mến ban vàng tể đa tư lương.
Xét vì nàng khước các dải chương, Tội vốn kẻ hân vì cơ cực.
Tinh yêu ấy giữa hai phân bạc, Chẳng khác nào vire thăm trời cao.
Bùn-hầm dầu leo nọc nhả giầu, Dĩa nào dám được đeo châu Hạc.

Nói thương cảm như những hành phôi, Nền ngói ngàng phân tử đối lời.
Tỷ gập nâng gột ngọc dạo chơi, Du ngoạn cảnh huê viên buổi trước.
Vóc dáng liễu tươi chiều là lướt, Thân ngọc ngà huyền chuyển thướt tha.
Mặt trái soan tươi sáng như hoa, Mỏi trug dò mảy tâm mất phùng.
Nhìn Ngọc-Nữ từ chi bủn rún, Thấy Hằng-Nga trốn phách đất đờ.
Tương tư này ngày ước đêm mơ, Nhờ nhưng nợ láng giữ huân bà.
Theo mặt kẻ cơ hèn hèn hạ, Cốc cam phần đầu dâm trèo thang.
Láng cổ quên mà dạ chẳng an, Tri gương lãng mà tâm luyến ở.
Muốn giáp mặt tơ lòng cạn giải, Ngặt thuận phong mỹ tục huê rang.
Và giữa hai thái cực bèn sang, Tránh sao khỏi ngói ngàng c then.
Phân khuê các hương nồng nhụy hèn, Giữa vườn xuân kia công cao trượng.
Tối cam đành thế thủ vô phương, Trông chi thả Châu-Xanh vào ly.
Mưa hút mực sự linh phân giải, Mộng khươn thiên soi lai tục thanh.
Đầu chề hai dây cũng cạn đành, Hứng chịu lấy những đờn si ma.
Đáy tâm sự ít lời diên tả, Thương hay chề cũng khà cho trông.
Xót cho người cảm lụy vì thương, Nuôi hy vọng mộng manh chớ dờ.
Dù chẳng đoai đến linh nhân ngời, Cũng ban cho hai học khổ tuah.
Đề nêu lòng an ủi lấy manh, Mà khảy fâng hương hinh kiêu nữ.
Mạng phép trục nỗi niềm tâm sự, Nâng cạn suy phúc đáp tối trong.
Tạm ít hàng gởi khách dài chương, Mong cung quăng chệ Hằng chiếu cũ.
Đối lời trần tổ, Kinh cần nay thư.

83

83

BÀI THỨ 4

VI LÍ GIÁO THỊ YÊN QUYÊN CÁN-TỔ
NGHĨ AN-TÌNH THỰC-NỮ HỒI-AM

Nơi công-khu khôn bề lui tới, Chỗn tương cao kho thế vào rai.
Gái lớn lên chờ lịnh mẹ cha, Hà làm thời trong dấu trên học!
Nếu đó muốn toan đều tơ tóc, Tú cây mai nơi với song đường.
Con trong nhà phải giữ kỷ cương, Dào trong nước phải gìn mỹ tục!
Người hiền đức thì em mến phục, Xin anh đừng phan hiệt nghèo giàu.
Phàm con người hèn hạ thanh cao, Định chân-giá nơi bề đuc tính.
Việc nợ duyên do Cha-Mẹ định, Kín dâm nào tự lịnh gió trăng.
Trai chánh liêm phải giữ đạo hằng, Gái tiết hạnh phải gìn đức tháo!
Giữa hai ta con nhà lễ giáo, Hà Âm thầm bày chuyện nguyệt hoa,
Tiếng nhue oho quen ở tông-gia, Điều tởi bại lức leoi phong hóa.
Xin anh chớ để thơ thả lá, Mà miệng đời dị nghị cười khinh.

Chả là người có học sử-kích, Sao chẳng biết giữ mình trong sạch!
Người em qui bốn nơi tư cách, Nào phải dẫu ở chỗ học hiền!
Tâm ước mong cho gặp chồng hiền, Chớ chẳng thích ở Quan tặc phá,
Giàu mà trước, giàu sống chưa đã, Nghèo mà thanh, nghèo chớ chẳng hèn!
Dẫu hân lây Sen vẫn là Sen, Trên cao vội cũng dày Cát-Qua,
Giàu nghèo cũng chẳng ràng cao-hạ, Cần nhứt nơi đức tình mới là.
Vả đưng nên suy cận nghĩ xa, Ở nơi chỗ sang hèn phan liệt.
Vả cũng chớ buông lời hoa nguyệt, Mà miệng dơi đòm ngò chớ hai.
Việc trăm năm phau cây mới mai, Bề tư tấc chớ chm mệ liệ.
Lặn thừ nhưt vì nhĩ không liễu, Trộm song đường lói dấp một bãi,
Nín anh đừng lời lẽ vãng lai, Mả miệng thế trong ngoái đòm ngò.
Lời phân tố, Kinh cần tâm thơ.

BÀI THƠ 5

TRÁCH KÊ HAI ĐỢI XUÂN ĐANG-ĐỨ,
LỤC HOA TÀN MỠI CHỖNG CỬ VONG.

Hỡi tâm sự đôi lời fran thuyết, Gởi chơ chơng hơn thớt từ phách.
Chàng nó nó yêu-cầu ngã nh tòn, Ở thừ phách cam phan rớt là.
Đạo đạo nhưc, y nhưc em con tở, Lòng hừ hừ chơng-thúy lờ lời,
Quả tim nả nả hừ em đĩ, Lòng y y hừ hừ hừ đĩ em ba-tuế.
Nào bừc bừc em em em em em, Chớ chớ hừ hừ chớ chớ chớ hoa,
Phay hừ hừ em em em em em, Lòng hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ,
Sử-không em em em em em, Lòng hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ,
Đưng em em em em em em em, Lòng hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ,
Em em em em em em em em em, Lòng hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ,
Nước em em em em em em em em em, Lòng hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ,
Lẻ em em em em em em em em em, Lòng hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ,
Lời hoa tàn Anh em em em em, Lòng hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ,
Chả tình người là em em em em em, Lòng hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ,
Bề hừ chơng em em em em em em em, Lòng hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ,
Người như anh em em em em em em, Lòng hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ,
Mở miệng em em em em em em em em em, Lòng hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ,
Khuyên Anh kịp em em em em em em em, Lòng hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ,
Đưng em em em em em em em em em, Lòng hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ hừ,
Đôi lời phân giải, Tâm huyết vấn thơ.

BÀI THƯ 6

(TRÁCH VỢ NỮ HAM GIÀU PHỤ KHỔ,
VỢ ỚM CẨM SANG BƯỚC THUYỀN AI.)

Thảo thảo vai hàng chữ mực, Mau mau tả bức tâm thư ;
Đỡ cho em thục lĩnh giã mờ, Mà lui bước trước đường tội lỗi.
Ham tiền của nữ đánh phần hội, Phu pháng chồng theo kẻ giàu sang.
Bỏ con thơ ở lại gia đàng, Cảnh gà trống nuôi con vất vả.
Mãi vật chất xui em hèn hạ, Vì giàu sang khiến vợ lỗi nghì.
Nhìn con thơ lệ đổ làm ly, Trông sau trước lóng sâu thâm nôi.
Tình chồng vợ đổi thay như áo, Nghĩa bỏ khinh tráo chác dượng khấn.
Em bao đành tham đó bỏ dăng, Đi làm thói khinh hân trọng phủ.
Nỡ dỗi dạ đoạn tình máu mủ, Đành thay lóng dừi nghĩa tóc tơ.
Thấy trống thanh nường phụ dền mờ, Trông mặt biển che lu nước loc.
Trăm năm lương nèn duyên tơ tóc, Ngàn ngày mong thành nghĩa sắt dĩa.
Tình bề háng bởi hậu căn vinh, Tơ dừi đoạn vì nường tham phủ.
Học chỉ thói nghinh tân yếm cụ, Cửa những phượng hân sắc huôn hương.
Đỡ cho anh đau khổ đoạn trường, Nhìn con trẻ bơ vơ chẳng mẹ.
Loài lục súc mỗi khi sanh đẻ, Còn yên dượng bảo bọc đến con.
Hướng chỉ người vì miếng mồi ngon, Đánh bao số đoạn tình huyết thống.
Mùi phú-quí như cơn ảo-mộng, Bã vinh-hoa dượng khóm phú-vân.
Kiếp phù-sinh ở cõi dương-trần, Ba vạn sáu ngàn ngày thì hết.
Mà tiếng gái đê-hèn mất nết, Đỡ muôn đời miệng thế đem pha.
Thói ít lời hậu khá suy qua, Hân phán biệt đường tà nẻo chanh.

BÀI THƯ 7

CHÂN TRẦN TỤC XUẤT GIA ĐÀU PHẬT
THƯƠNG SONG ĐƯƠNG AN Ẻ LỜI THƠ

Nơi cửa Phật tu tâm dưỡng tánh, Chốn thiền môn tịch-dức làm lành.
Bối nạng ơn dưỡng-dục sanh-thành, Gửi thơ chúc song đương sức-khoẻ.
Rộng như biển la thâm ân mẹ, Lớn dượng non là đại-dức cha.
Phàm nhưn-luân trong cõi người ta ; Chữ hiếu nghĩa tước luôn trên cả.
Nhưng xét lại cõi đời nguơn hạ, Có mấy ai sống thể Lão-Bành.
Người đời nay trong cõi phù-sanh, Ba vạn sáu ngàn ngày là hết.
Nào tiền bạc nhà sơn cửa phết, Cũng phú rồi dàu có nung đi.
Tình cha con huynh đệ thế nbi, Đau dớn cánh chĩa lý ảo nào.

phước ban hườn quả báo, Xướng Diêm đình thưởng phạt xử phao.
Tạo kim để lại đương trần, Cho con cháu tranh phần cấu xé.
Tội lỗi này đủ thoát luật dương, Xướng âm cảnh hết đường chạy chối.
Cội trần thế dầy dẫy tội lỗi, Chốn không môn bác ái đại đồng.
Tu là trao đức Hu từ lòng, Tu để thoát sống mê hề khổ.
Đất đạo cửa Cửu-Huyền Thất-Tổ, Về nơi miền tịnh độ siêu sinh.
Cội hồng trần những nẻo nhục vinh, Đều chẳng khác phù vân trước gió.
Sớm thấy đó chiều thì mất đó, Đâu lường tồn mà cố đua tranh.
Con quyết tu cho đạo đắc thánh, Cầu cha mẹ về miền lạc cảnh.
Đời là chốn nhước như tranh cạnh, Tạo ra nhiều nghiệp chướng trái oan;
Đù giàu nghèo mấy kẻ nhân an. Mò đeo dầm chi điều báo huynh.
Thế chung cuộc như ngoài mé biển, Thấy Dã-Tràng xe cát hoại công.
Phút cuối cùng cũng nắm tay không, Bao dĩ vãng trôi đi liền kiệt.
Cội trần khổ, khổ không xiết kể, Thứ nhất là ở phận hàn vi.
Lo mặc ăn mỗi mỗi những gì, Cảnh cùng khổ lo hoài vẫn thiếu,
Lo cơ cực hạn bề đầu tiếu, Lo đời đau không thuốc chữa phiền.
Lo ơ ẩu thức hối liền miên, Lo con vợ không quần chẳng áo.
Trừ giận khổ nay tàn mai tảo, Thân nhọc nhằn lắm lúc gian nan.
Giàu cũng không rằng được nhân an, Nào ai có mản nguyện danh lợi,
Giàu thì muốn cho mạt giàu tới, Sấm xe tàu còn thích vẫn ham.
Người trên đời sao đủ lòng tham, Vì thế mãi càng lo lắng nira.
Nào gái đẹp thích ham chọn lựa, Cháu con này ao ước con kia.
Càng giàu sang càng thức sớm khuya Lo tính mãi nào tài nào lợi.
Cac mối nợ góp gom cũt gửi, Tầm đủ phương hỏ thủ lâu dài.
Tri tâm thì lo liệu đêm ngày, Sự các mối thiếu liền không trả.
Sống hạnh hường gia đình saog cũ, Tinh yếu thương càng đượm càng đồng
Cơm hất kỹ xui cảnh tử vong, Chỉ xiết nỗi đau lòng tẻ tái.
Tiền Chồng vợ Cha con luyến ái, Phút chia ly chưa xót nỡ nề.
Chỉ cho bằng rời chốn sống mê, Nương thuyền giác quay về cảnh tịnh.
Ta-Bà khổ, nhục, vinh, suy, thịnh, Luân chuyển dầy những khách trần gian
Cõi Phật-Trời cha mẹ hình-an, Lo tích đức thương người mển vật.
Phước lành ấy sao này không mất, Mà tâm nhân vi được sạch trong.
Mỗi sớm chiều con vẫn cần mong, Cho phụ-ông lừng-loog phước-thọ.
Đôi lời khỏh tở, Cầu chúc vạ ao.

BÀI THỨ 8

NƠI CHIẾN ĐỊA GỞI VỀ NGƯỜI NGỌC
CÁCH QUAN SAN AN ỦI BẠN VÀNG

Nơi chiến địa mưa dầm tầm tử, Giữa màn trời tích mịch âm u,
Là trên cánh xáo xạt như ru, Cơn gió lốc vu vu lạnh lẽu.
Nhớ hiền phụ can trảng thác thêu, Thương sòng thưa tảo ngũ
Ngoài biên thù vắn dầm xa xuôi, Tinh chông vớ sấm hươu
Khuyên em hãy hên lông chệch da, Đòi cho may hợp phúc ho
Tưởng sự đời lệ đổ tham hau, Trông vớ vãi cùn trái thâu
Khuyên em ráng gìn trinh giữ tột, Cho một món lễ độ đầu
Phận nam nhi háo bỏ núi sông, Bỏ tâu nu, do n, d, g, đ
Xin em chớ vì mũn vát chát, Mà quên lễ chung thâu
Thì anh dù sanh tử chẳng nao, An vãng do tơn dục
Ấn thủy thổ anh đã dốc hao, Nghĩa sanh tử m, m, m, m
Quạt nồng ấp lạnh gần bên, Lúc mới gọi m, m, m, m
Cơn quốc gia diên đảo khuyah ngũ, Vì nợ nước tinh anh
Thương cha mẹ dẫu sưng tửu hạc, Chừng kome ch, h, m, m
Ngoài chiến trường anh ban song phá, M, m, m, m, m, m
Vì hoàn cảnh trái thời loạn biến, Không thể theo m, m, m, m
Nơi gia đình muôn việc sum trua, Sở cậy có vợ lưc thay v
Anh dù có nát thân chẳng tiếc, Mien là em hết nghĩa tay chân.
Ít lời thơ gởi lại gia đình, Tham phụ m, m, m, m, m, m
Đôi lời cầu chúc, Thán ái tâm tư,

BÀI THỨ 9

NGOÀI MẶT TRẬN F CHỒNG LO NGAI
CHỖN KHUÊ PHONG VỢ GỞI KHUYẾN THƠ

Đương diệu viễn quan san thiên lý, Dạ chán thành nhân khách tưng chinh
Vi quốc gia anh quyết hy sinh; Cho vợ phận công dân dãi nước,
Em là gái quân hùng chất nược, Không đủ tài đội pháo xông tên.
Nguyện thay chổng hiền đạo lo dền, Cho anh được an lòng phảo dấn.
Tình ân ái mặn nồng yêu dấn, Em nguyện chờ lúc khải hoân ca,
Chàng an lòng lo việc quốc gia, Chờ nghĩ đến việc nhà thêm hạo.

gắng hái xông pha chiến trận, Em hẳn tâm bảo thủ gia đình.
Non sông tươi sáng thanh bình, Ngân-Giang hước Cau Ó nổi nhíp
Núi đồi uất tung phu nữ kiếp, Bề thủy chung quyết vẹn tam lung.
Nơi liền cương chằng chờ ngai ngóng, Mà giũa bút tin thần dùng sĩ.
Anh nơi dẫn binh đông Nhơn-Quí, Em theo gương Liễu-Thị Kim-Huê.
Khép phòng xuân chờ đợi chồng về, Mang theo cả kỹ công tực rữ.
Lòng tiết phu nãi mơn non lỗ, Đa một bề sắt đá hèn gan,
Nguyễn thay chồng thần tui mộ khang. Dù làm cảnh Thoại-Khanh ngày trước
Khuyên chàng cứ an lòng vì nước, Dừng quan tâm lo ngại gia đình,
Giữ bờ cõi cứu giúp sanh linh. Là nhiệm vụ đầu tiên hơn cả,
Em xin hứa bằng lời sắt đá, Nơi biên thùy anh hãy an tâm.
Đem tri tài lo dẹp ngoại xâm, Mưu nên cảnh dân an quốc thái.
Phóng loan khêp em nguyên chờ đợi, Anh thành công đặc thăng về làng.
Lời chân thành gửi tận biên quan. Chắc anh được hình an phố dẫn.
Lời chàng thối, Tâm huyết nay thơ.

BÀI THỨ 10

(THÂN BÀN KHỔ CHÂN TRÁU Ở MUỐN,
NHỜ HUỖN-GIA KINH GỖI LỜI THÂM)

Kẻ bất hạnh kinh lời thắm mẹ, Chúc song-đường sức khỏe thân an.
Trời sanh ra số phận cơ hàn, Phải cam chịu lia quê cách mẹ.
Thân bản khổ không giờ nào khỏe, Kiếp phong-trần chẳng lúc nào vui.
Nhờ huỹn-đường tâm nào ngậm ngùi. Thương từ-mẫu chân rui lá chửi.
Trái gian-khổ con không phiền dạ, Xót mẹ già trẻ luống đau lòng.
Lúc bạc đầu gối mỗi lưng cong, Chàng đặng hưởng một ngày nhàn-lạc.
Nhìn qua bụng giàu sang dãi dãi, Ngẫm mẹ hiền con tất dờn đau.
Chàng một ngày chân hưởng sang giàu, Mà luỗi bạc càng cao càng cũ.
Nghĩa ba hảo con chưa tròn trủ, Đạo mười ân cũng chẳng vẹn đều.
Không động qui hầu hạ cận hện, Kiểm vật lạ miếng ngon đáng-khì.
Mẹ già yếu hay đau hay lịnh, Con thì đi ở dợ xa phương.
Cơm mưa mọi nắng sớm không thưởng, Hắng lo ngại mẹ già bông xẽ.
Chịu gian-khổ thân con nào kể, Trãi tuyết sương mưa nắng phong trao
Ở ngoài đồng trợ trợ một thân, Làm ban với gió mây cây cỏ.
Lúc mưa lạnh lưng trâu xỏ rỏ, Khi nắng nắng trốn ở tàng cây.
Thợ sớm khuya Mông-Mũi phủ váy, Dừa-dãi cảnh tiêu dẫu loan-ngheo

Thân cơ cực con nào oán trách, Thương mẹ già trẻ mướn tru phiến,
Vất Phật-Trời từ mẫu bình yên, Chớ con báo thuan ác tru ác n,
Đủ nói thân con đủ nhưt nguyên, Hiển phồn may gặp nghĩa lưu hu,
Là lời thơ chửi mẹ kou-da, Sống sức khỏe ba nữ ở hương thu.

VI THẬP THỨ

(GIAM TỬ, CH. 100) (C. 100) (C. 100)

NAY ĐÓNG HƯƠNG CHÁNG (C. 100) (C. 100)

Cơ hết hiển để dấn lên cơ, Nay đong hương cháng
Vi con mẹ vất-chất làm làm, Mướn tru ác tru ác n,
Nhưc To-Phu con em, đem công, đem công, đem công,
Hàng bạc vàng bạc, đem công, đem công, đem công,
Mũi sa-xi là phương họ, đem công, đem công, đem công,
Bồi vô tâm tàn và dốt học, đem công, đem công, đem công,
Sau con mướn đem đem, đem công, đem công, đem công,
Trông thể là an an phước, đem công, đem công, đem công,
Bất ngờ dợt vuơn chảnh, đem công, đem công, đem công,
Nào của tiền đờ tưng, đem công, đem công, đem công,
Nổi an-hân nga công, đem công, đem công, đem công,
Trai đong hương cháng, đem công, đem công, đem công, đem công,
Nay nhụy rĩa hoa lau, đem công, đem công, đem công, đem công,
Nghĩ tũ minh mướn, đem công, đem công, đem công, đem công,
Vết hư thui đủ rang gọi rĩa, đem công, đem công, đem công, đem công,
Trải hao lâu tới Bướm lui Ông, Nay nhờ hư vô công nhuc nha,
Cãi cha mẹ là dều háy ba, Nhuc công sòng thán hi sư hư hèn,
Nước thái hôi rĩa dấn lóng phẩn, Kho dồi lại thành thơm cho dặng,
Ấn cha mẹ sauh thành rất mang, Nghĩ sòng đưng dợt kiếp lai sinh,
Giờ an-vân xin gỏi thân minh, Đề gỏi rĩa tằm long trăn-câu
Chúc cầu phụ mẫu, phước thọ an khương

BÀI THỨ 12

ÔNG LẠI CÁI VI THUA HẾT BẠC,
CHĂNG DÂM VỀ NÊN GỖI LỜI THƠ.

Nhơn có thanh tham tài tác tử, Điều có lòng tham thực tác vong.
Kể từ ngày ghe cá thủng sổng, Ba hôm đã đến cần Ông-Lâu.
Bán nhà vừa một lần đã rần, Bận rù đi vào chốn kim-chung.
Thấy nam thanh nữ tú rùng rùng, Bu nhau đánh nhiều phươg đủ tốp.
Bạc chắt đóng trông vào phát ngổp, Khiến nên anh phát động lòng mê.
Tình phen này anh sẽ mang về, Cả ghe bạc nhi thế toại hươg.
Thấy « Me » chộ sang qua chén lượng, Anh móc tiền đặt « Túc » cầu-án.
Bởi vận xui nào hiết được đầu, Mẹ ngồi tại nich Anh tối mắt.
Lớ dánh lư nhện thua cũng ngật, Đạp gai thì phải lể hăng gai.
Thua vài ngàn tối mắt điếc tai, Quên nghĩ đến nợ nần con vạ.
Xoay môn khác quyết lòng lo gỡ, Rồi cuộc rồi cũng vẫn thua luôn.
Mong đến về bạc triệu tiền muôn, Rồi nen mấy chục ngàn cut vẫn.
Lúc bình nhựt ầu xài sợ tổn, Bước vào sổng thua hơn cháng nao.
Nay ầu năn lấy lại được nào, Nhừn phen muon toan nhao Cầu-Mông.
Nhưng xét lại nên người còn sổng, Thi con lo làm được ra tiền.
Chốn quê nhà em chớ ru phiến, Nơi xa là anh loan ở đợ.
Như thiên hạ đến đòi tiền nợ, Em lựa toi nần tư cho qua,
Một phen này anh tặc toi già, Chăng dâm bước vào sổng có bạc.
Có đau đỏi em nhờ Cò Bạc, Lâm lì nắm cò vốn anh về.
Tạm lì hàng gỏi lại hiền thơ, Xin em hãy ngàn sấu lếp thăm.
Lời lời tương lăm, Cần ký nay tao.

BÀI THỨ 13

EM NHẬP NGŨ TÙNG CHINH CỬU NƯỚC
GỖI NHỚ ANH BẢO ĐƯỜNG SONG ĐƯỜNG.

Nơi biên ải lạ người lạ cảnh, Giò đóng phang thổi lạnh như đồng.
Lo song đường đầu bạc tung cong, Đang rung rẩy vì cơn tiết lạnh,
Lòng xao xuyên nát tan muôn mảnh, Dạ u hoài đau đón trâm phân.
Nghĩa xanh thành đường đực thắm ân, Chưa đặng mây này gi bản hổ.

Lo trả nợ quốc-gia thủy thổ, Phải dấu thân ra chốn chiến trường.
Váy nhờ Anh nơi chôn gia dương, Lo nuôi dưỡng Thuồng Hayên ghê vữa.
Vi hoàn cảnh động trung mất hiếu, Phan Bội rằng phải chịu chịu sao.
An sinh thanh đất rộng trời cao, Chỉ sợ cậy ơn anh với trơ.
Vai nặng trĩu ân nhà nợ nước, Lòng ghi họa họa ơn anh lòng.
Nhịp bỗng tưng còn bước ngư-ngư, Béo bù phải ai mà đặng đàng.
Xin anh ráng hết lòng thay thế, Bền vững hỡi anh thành lập nghiệp.
Thì em ngoài nơi chốn hiền quan, Mơn mơn kẻ xấu mặt anh em.
Đời gia nội anh đến với em, Chơn và hương em từ đất em.
An sinh thanh biển rộng trời cao, Núi đèo quê em đặng đàng.
Trung vì nước em ghi tạc đá, Hiếu vì nhà em dựng cột hương.
Một ngày kia quang đảng mơn song, Mơn đẹp mơn đẹp đàng đàng.
Nhà nghèo khô môi tương anh em, Núi đèo đó anh em đàng đàng.
Sống đến ơn đất rộng trời cao, Thì em kẻ xấu mặt anh em.
Đầy tâm huyết chan thành em, Đầy tâm huyết chan thành em.
Nơi sa trường em đứng an phận, Đầy tâm huyết chan thành em.
Đói lời yếu lược, Tam huyết nợ anh em.

BÀI THUYẾT

MÍ SẮC ĐẸP VÀ THỜI THỜI GIỜ
CHANG ĐEM VÀI GỬI LỜI THUYẾT

Khổ khổ cầu xin tội lỗi, Sau sấm ít chữ bày phân,
Tư ghe lui xa cách giảng tán, Đi trực chỉ đến chầu Lợi Phát.
Bàn xong xuôi tình chung số bạc, Đang rình trầu bày chực ngân đồng.
Lên Taxi dạo khắp quanh vòng, Xem lạc cảnh đó thanh cho biết.
Vào lầu quán ăn chơi một tiệc, Gặp gái thơ mốt thiết chuyên trò.
Mời dẫu tiền còn nói đưa đo, Sau lần đến tụi chầu nghĩa chiếu.
Thấy thực nữ dung nhan yêu diệu, Đang thơ ngây dạo hieu mạo má.
Tuồng đầu người chơn chết thất thã, Khiến đây cũng trắng hoa gần hờ.
Đôi mua sắm món này vật nọ, Dù cách chơi tổn của hao tài.
Ngu-xuẩn vì một giấc mê say, Mà tiền của đổ ra hết sạch.
Vũ vô thối tởn năng lưu khách, Sắc bứt ba đào vị nịch nhân.
Ghe gao đầy cả mấy trăm cân, Cũng bị nó nhận chìm ngoi ngát.
Sắc là vật vô cùng độc ác, Sắc là phường thâm hoa bán đời.

...p... lâu, lâu, thủy, xe hơi, Sắc có thể làm cho tan dần.
...mực lnh hồi đầu hồi ngộ, Thi hồi ôi đã quá muộn màng.
...hội bốn còn lại xá ngưng, Vui với kẻ nhiều vấp nhiều ngọc.
...vội bầu hồi thêm càng muốn khỏe, Tóm givo mình tự làm vào làm,
...nhưng xét ra số nợ mình làm, Không lẽ dễ vợ con mang khổ
Thời giương sóng lu đều tải hồ, Xấu hổ bạn bạn vác hàng ngày.
Nay em tua gát nổi u hoài, Chờ khá sẽ hồi lại thăm bạn.
Hỡi lời em thẫu, Hồi hận tâm thơ,

BÀI THỨ 15

TÍNH VƯƠNG GÓC BIÊN VEN TRỜI
YÊU NHAU ANH GỖI ĐỐI LỢI RINH THÂM

Đường diệu viên viết song thơ nhàn, Cách xa xôi chức ban bình an.
Từ ngày anh trở lại gia đình, Lòng thương nhớ nơi bạn từ mình.
Ước chi đừng như chim có cánh, Bay đến thăm chị khoả mặt sâu.
Đêm canh trường lệ đổ thâm ban, Thương Chưc-Nữ Ở Cầu con đợi.
Đáy cũng đó nặng tình nhau ngộ, Chung phu như mèo mã qua đường.
Nổi khổ tâm em có đầu trường, Biếu đầu đưa bạn nào đừng thẫu.
Nếu đầu xanh không nên gai ngàn, Học học sương cũng hợp châu trăng.
Gầu, tình qua cũng vẹn nghìn au, Nại nghĩa bạn cũng gia chung thủy.
Đem trần trọc thương nàng đỡ lụy, Ngay bưng khayng nh e hậu ngóm ngút.
Trách ông tơ sao nở chia phôi, Hôn ba nguyệt bao danh phách tách.
Muốn gượng thăm cho sâu lấp mực, Tóm làm khuấy dề gút niêm đau.
Nhưng lòng anh quên lãng được nao, Bồng kiêu diêm của người khả ái.
Năm canh lục lòng càng tẻ tái, Sáu khổ tần da luống nào nề.
Anh mong em cố giữ lời thề, Chờ cho đến sóng ngàn liền hươc.
Vì nghịch cảnh gán em không được, Tâm lời thơ tâm sự hay phảo.
Nếu kiếp này chẳng vẹn nghĩa ân, Lại anh sẽ thành duyên kim cẩu.
Cảnh phong vũ dù muốn trở ngại, Da đá vàng cũng quyết vượt qua.
Cung phán trần càng luống xót xa, Trước thắm cảnh chia phối tần lần.
Thời em ráng bền lòng ần nhẫn, Mong đợi ngày Hiệp-Phố Chân-hoàn.
Chúc cầu em sức khỏe hình au, Chờ đến huổi tròn hoan phụ phụ.
Đời lời nhần nhủ, Thân ái tâm thơ.

BÀI THỨ 17

ANH THÌ THEO GIẶC CẦU VINH,
GỢI KHUYỀN EM HÃY THUẬN TÌNH HẰNG QUI

Tình huynh-dệ cũng như thủ tíc. Buổi chia ly chẳng phút nào an
Anh sống trên đài các cao sang, Vẫn thương nhớ người em gian khổ.
Sức cường quốc mạnh như thác đổ, Lực quân ta dưỡng trứng chọi cây.
Sớm chiều gì ngày buổi gần đây, Cũng ôm lấy chua cay thất bại.
Tranh mà chi càng thêm khổ hại, Đấu làm gì cho phải tử vong.
Hãy bãi binh qui thuận phục tùng, Thì chẳng mất cao sang quyền chức
Khỏi dọt pháo xông tên khổ cực, Mà sống trên hạnh phúc sang giàu.
Về đệ huynh đoàn tụ cùng nhau, Chờ trẻ nãi mà sau ân hận.
Ít lời tương tận, Nhẫn nhủ tâm thơ...

BÀI THỨ 18

ANH THEO GIẶC GỢI EM KHUYỀN DỤ,
EM BẤT BÌNH PHÚC ĐÁP LỜI THƠ

Đó theo giặc cầu vinh mặc đó, Đây tử-sanh khốn-khó mặc đây.
Trước đồng tâm xem thể chân tay, Nay sái nẻo coi là cừu địch.
Đó mền của á-đùa theo nghịch, Đây thương dân thệ chết vì dân.
Sống mà quên trung hiếu nghĩa ân, Thác thà ven on nhà nợ nước.
Trước dân khổ ai vui cho được, Hồi nước nguy ai sớng cho dành.
Ham sang giàu làm chuyện ô danh, Mền quyền tước tạo điều bội nghĩa.
Sao không sợ miệng đời mai mỉa, Há chẳng lo hậu thế chê cười.
Giàu củi lòn giàu rất hổ người, Khó vì nước khó kia mới đáng.
Theo địch tặc làm điều bội phản, Đề quốc dân điều đứng lăm than.
Minh bội dân làm chuyện hổ han, Còn muốn rủ người đảo tội lỗi.
Vinh hạnh chi với tưởng phẩn bội, Mà khoe khoan với giọng thầy đời.
Dân chúng ta trách đất than trời, Ta đi há vui cười với giặc.
Theo địch-thủ là phường gian tặc, Phẩn quốc dân là kẻ vô lương.
Đàn voi về chà đạp què hương, Dắt giặc đến xéo dầy lãnh thổ

Chẳng kể đến quê cha đất tổ, Không màng chi nợ nước ơn nhà,
 Học sang giàu làm chuyện xấu xa, Rước cái nhục thất lạc là hư bại.
 Nếu Anh biết hồi đầu bởi ngộ, Về cùng em góp sức đi đời.
 Sống vì dân thạc cũng rang danh, Chết vì nước thì còn tiếng thơm.
 Anh biết ngủ đông bao thú tục, Hỡi nhân gian, Anh biết ngủ đông bao thú tục,
 Lời nhiệt thành anh khua sục qua đời, phôi pha, Anh biết ngủ đông bao thú tục,
 Đường ta nên lánh, Nên lánh mà đi.

ĐÁP THƠ

CHO CON TRẺ VIÊN PHƯƠNG
 NGẠI LO CHƠI HỒI PHONG TUNG

Thương con trẻ viên phương, Học hành con trẻ có anh,
 Việc học hành con trẻ có anh, An cha mẹ bát cơm manh áo,
 An cha mẹ bát cơm manh áo, Bỏ học thi chuyên chú hết lòng,
 Bỏ học thi chuyên chú hết lòng, Cho ham vui chơi hồi phong tung,
 Cho ham vui chơi hồi phong tung, Nhỏ nếu không nên học kịp thời,
 Nhỏ nếu không nên học kịp thời, Lon phẩn chí, chơi đùa vô ích,
 Lon phẩn chí, chơi đùa vô ích, Tam cố gắng học hành ghi nhớ,
 Tam cố gắng học hành ghi nhớ, Lòng chớ nên hao sức, tâm
 Lòng chớ nên hao sức, tâm trẻ bần thần chuyên chú sử kinh,
 Trẻ bần thần chuyên chú sử kinh, Mối chông ương công thay mẹ,
 Mối chông ương công thay mẹ, Con thơ sáu tuổi xuân còn trẻ,
 Con thơ sáu tuổi xuân còn trẻ, Học thanh danh gái đẹp thiêu gì,
 Học thanh danh gái đẹp thiêu gì, Hương nguyệt hoa tình tư mẹ ai,
 Hương nguyệt hoa tình tư mẹ ai, Mà lằng phí thì giờ học hỏi,
 Mà lằng phí thì giờ học hỏi, Kia bao đứa con nhà nghèo đói,
 Kia bao đứa con nhà nghèo đói, Phải ra thân ở dý chân trâu,
 Phải ra thân ở dý chân trâu, Trãi khổ tao mưa nắng dãi dãi,
 Trãi khổ tao mưa nắng dãi dãi, Thục khuya sớm cố đầu lúi trĩu,
 Thục khuya sớm cố đầu lúi trĩu, Bao trẻ khạc sống nơi vô định,
 Bao trẻ khạc sống nơi vô định, Đi làm thuê ở mưu đồe dầy,
 Đi làm thuê ở mưu đồe dầy, Khi lỡ lầm chủ mắng vang tai,
 Khi lỡ lầm chủ mắng vang tai, Lúc sai quấy người rầy đánh chưởi,
 Lúc sai quấy người rầy đánh chưởi, Mồg giặc khó áo quần rách rưới,
 Mồg giặc khó áo quần rách rưới, Chịu truân chuyên cũng chẳng phiền hà,
 Chịu truân chuyên cũng chẳng phiền hà, Con có phần hơn trẻ người ta,
 Con có phần hơn trẻ người ta, Học cha mẹ lo ma Âu học,
 Học cha mẹ lo ma Âu học, Bề năn sử phê lo chi dức,
 Bề năn sử phê lo chi dức, Việc soi kính nên rắng miệt mài,
 Việc soi kính nên rắng miệt mài, Học là môm sáng lạng tương lai,
 Học là môm sáng lạng tương lai, Hành là hước công danh mai hậu,
 Hành là hước công danh mai hậu, Học sang sướng khi con thi đậu,
 Học sang sướng khi con thi đậu, Làm lũi phiền nỡ trẻ bé thơ,
 Làm lũi phiền nỡ trẻ bé thơ, Muốn đến nghĩa mẹ ơn cha,
 Muốn đến nghĩa mẹ ơn cha, Thi phải rắng học hành tri chí,
 Thi phải rắng học hành tri chí, Học sao lằng thì giờ quý báu,
 Học sao lằng thì giờ quý báu, Đừng chơi bời theo đua vô lương,
 Đừng chơi bời theo đua vô lương, Lo-Chi nghèo ngọt môi hương,
 Lo-Chi nghèo ngọt môi hương, Đua uế trước nực ông hơi thời,

Kể thanh nhũ con nên gần gũi, Đưa tẻ dỗi con khá lành.
Vào trường thi học ở thầy ta, Ra đường học về nhà học bạn,
Học sao được dẫu nên học bằng, Khoa phú có ông cha có bạn,
Buổi công thành số gấm hời hương, Mọi sự mất nết là công bạn,
Lời hơn thiệt của đờ phẩn cam, Bớt phần mình ở phần bạn,
Chúc cho con sức khoẻ mạnh yên, Máu dạt yên con, tim học bạn,
Ít lời phẩn giã, Con khi gái tam.

BÀI THỨ HAI

GỬI THƠ LƯU LÂM ĐỀ LO HẠN-HAI

Đường diển viên gửi thơ thên con,
Vi mưu sanh nên phảo học hiền,
Nghe lúc này lại, say tởn quên,
Chạnh lòng này lại, vọng thên quên,
Rượu là thứ vô công gặt hái,
Lúc say thì chớ nói chuyện đời,
Tối chỉ việc say quên đi đời,
Lúc say quên hết biết việc đời,
Đề thi hươc cả tên cả số đời,
Đầu gỏi gủ miệng máng chày đời,
Thiệt thanh giá của mình gỏi đời,
Hay ho gì cái chươg bình say, Vả lại đời đời đời,
Ai bị sự hoặh hươh của nó, Thi hươc đời đời đời,
Đề vớ con khổ sở của nhân, Vả lại đời đời đời,
Lúc say quá mê man hết biết, Thương xảy ra chết hươ chết đời,
Kể đũn thuyền gặp phải nguy cơ, Người tẻ ho vong than thiệt mạng,
Tôi nói đây là vì tình bạn, Quyết giải khuyen cái thiệt cho nhau,
Muôn tránh điều thâm họa về sau, Khuyen anh khá ta mau bệnh ấy,
Tam đề mực giã, Khuyen bạn hồi tâm.

— CHUNG —